

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

REFLEXIO III.

Concilia maximi à Catholicis æstimata, æstimantur magni etiam ab A Catholicis, tamdiu nempe, quamdiu videntur refragari Catholicis, & patrocinari non Catholicis. Paradoxon sanè! post tria namque à Nativitate Christi Secula prima Ecclesiam tenebris obrui, sub modium abripi & clamant, & tamen Concilia non nisi post tria Christi nati Secula primùm celebrata, totius Ecclesiæ compendia magni æstimanda existimant. Quis amabo sanæ mentis homo capiat hoc mysterium? Verùm cedamus tantisper, æstimemus, veluti sunt æstimanda maximi Concilia; magni nobiscum faciant Concilia Heterodoxi: dehinc deducamus argumenta posteris relicta.

ARGUMENTA EX CONCILIIS.

I. Concilium I. Nicænum Secul. IV. tempore D. Sylvestri & Constantini Magni celebratum Canon. VI. in tomis Conciliorum sic habet: *Ecclesia Romana semper habuit Primatum, mos autem perduret in Ægypto, vel Lybia & Pentapoli, ut Alexandrinus Episcopus horum omnium habeat potestatem, quoniam quidem & Episcopo Romano parilis mos est. Ubi Pontifex seu Episcopus Romanus ex comunissima totius Ecclesiæ sententia tanquam regula Episcopi Alexandrini & aliorum proponitur. Idem Concilium Canon. 39. sic ait: ille, qui tenet Sedem Romæ, Caput & princeps est omnium Patriarcharum; quandoquidem ipse est primus, sicut Petrus, cui data est potestas in omnes Principes Christianos & omnes populos eorum, ut qui sit Vicarius Christi D. N. super cunctos populos, & cunctam Ecclesiam Christianam. Et quicumque contradixerit, à Synodo excommunicatur.*

II. Concilium Ephesinum Seculo V. sedente D. Cælestino, imperante Theodosio II. teste Evagrio factum est, à se deponi Nestorium ex mandato Cælestini Romani pontificis. Idem Concilium datis literis ad D. Cælestinum fatetur, se causam Ioannis Patriarchæ Antiocheni quòd magis dubia esset, quàm causa Nestorii, non fuisse ausam iudicare, sed reservasse iudicio ipsius Cælestini.

III. Con-

III. Concilium Chalcedonense sub D. Leone I. & Martiano Imperatore institutum post lectum Concilii Nicæni 1. Canonem VI. Act. 16. ita dixit: *perpendimus omnem primatum, & honorem præcipuum, secundum Canones antiquæ Romæ Deo amantissimo conservari Archiepiscopo. Idem Concilium Chalcedonense Act. 1. 2. & 3. passim appellat D. Leonem universalis Ecclesiæ Pontificem.*

IV. Synodus Constantinopolitana Seculo VI. ante quintam Synodum in causa Antimi congregata Act. 4. per Mennam Præsidem suum est locutum: *Nos Apostolicam Sedem sequimur, & obedimus, & ipsius communicatores, communicatores habemus, & condemnatos ab ipsa, & nos condemnamus.*

V. Concilium Nicænum II. Seculo VIII. sub Hadriano I. Pont. imperantibus Constantino VI. & hujus matre Irene convocatum, probavit epistolam Hadriani ad Tharasium Constantinopolitanum Patriarcham exaratam, in qua hæc leguntur: *cujus sedes per totum terrarum orbem Primatum obtinens lucet, omniumque Ecclesiarum Dei caput existit, unde & ipse B. Petrus Apostolus Dei jussu Ecclesiam pascens, nihil omnino prætermisit, sed ubique principatum obtinuit & obtinet &c.*

VI. Concilium Lateranense IV. Seculo XIII. sub Innocentio III. Pont. & Friderico II. congregatum can. 5. ita sonat: *Romana Ecclesia disponente Domino super omnes alias ordinariæ potestatis obtinet principatum, utpote mater universorum Christi fidelium & Magistræ.*

VII. Concilium Lugdunense II. Seculo XIII. sub Gregorio X. imperante Rudolpho Habsburgico habitum lib. 6. titul. de Electione cap. ubi periculum &c vocavit Pontificem Rom. *Vicarium Christi, Successorem Petri, Rectorem universalis Ecclesiæ.*

VIII. Concilium Florentinum Secul. XV. sub Eugenio IV. imperantibus Alberto II. & Friderico III. institutum hæc statuit: *desinimus, sanctam Apostolicam Sedem & Romanum Pontificem in universum orbem tenere primatum, & ipsum Pontificem Romanum Successorem esse B. Petri Principis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesiæ Caput, & omnium Christianorum patrem ac doctorem existere, & ipsi in B. Petro pascendi, regendi & gubernandi universalem Ecclesiam à Domino nostro Iesu Christo plenam potestatem traditam esse.*

Prætermisſis loco hoc Conciliis aliis de Primatu Romani Pontificis idem aſſerentibus, octo duntaxat ſunt allata, quoniam hæc & à Græcis & à Lutheranis pluriſ æſtimantur, quàm illa. Luit itaque hoc etiam loco ſervire ſi non Græcis, ſaltem Lutheranis, ut argumenta ſint ad hominem.

REFLEXIO IV.

Audiamus, aut legamus nunc Patrum antiquiſſimorum Græcorum, & Latinorum de Primatu D. Petri ſententias, quorum tempora ut ritè teneat Hiſtoricus, annum ſimul nativitatſ, & mortſ addere libuit; nam & talia cognoviſſe crebrò profuit & placuit.

SENTENTIÆ GRÆCORUM PATRUM DE PRIMATU ROMANI PONTIFICIS.

I. D. Ignatius M. Antiochiæ Epicoſopus, uti multorum eſt opinio, circa annum Chriſti 26. natus, Romæ Martyrium ſuſtinit an. 108. Is in epiſt. ad Rom. ſcripta ſic habet: *Ignatius Eccleſiæ ſanctificata, quæ præſidet in regione Romanorum.*

II. D. Irenæus Smyrnæ Seculo II. natus, inde creatus Epicoſopus Lugdunenſis, & tandem an. 201. inter Chriſti athlethas numeratus lib. 3. cap. 3. inquit: *Ad hanc enim Eccleſiam (Romanam) propter potentioſſimam principalitatem, neceſſe eſt omnem convenire Eccleſiam hoc eſt eos, qui ſunt undique fideles, in qua ſemper ab his, qui ſunt undique fideles, conſervata eſt, quæ ab apoſtoliſ eſt traditio.*

III. Origenes S. Leonidis M. filius Alexandria in Aegypto circa annum Chriſti 190. natus, an. 257. mortuus, cap. 6. ad Rom. ſcripſit: *Petro cum ſumma rerum de pascendis ovibus traderetur, & ſuper ipſum, veluti ſuper terram fundaretur Eccleſia, nullius conſeſſio virtutiſ alteriſ ab eo, niſi caritatiſ exigitur.*

Idem Homil. 5. in Exod. *Vide magno illi Eccleſiæ Fundamento & petreæ ſolidiſſimæ, ſuper quam Chriſtus fundavit Eccleſiam, quid dicatur à Domino: modicæ fidei, quare dubitaſti?*